

תת"ע 2753/08/13 - מדינת ישראל נגד עכריה וואל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תתע"א 2753-08-13 מדינת ישראל נ' עכריה וואל

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עכריה וואל

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה, ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים. הסניגור ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד וטען כי מדובר בנסיעה קצרה ביותר, למרחק של 30 מ' בלבד.

אינני יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה בסיכון ומצריכה מיומנות. חומרת העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים להעדיף את האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים מעל פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שהקבע בשורה ארוכה של פסק דין וראו לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז) 31341-06-13 **חאג יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל**, ועפת (מרכז) 17539-07-12 **סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח".

ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג של אדם ינוע העונש הראוי במתחם שבין מאסר שכולו מותנה למאסר שחלקו יהיה בפועל, לתקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות.

במקרה דנן מדובר בנהיגה בדרך ציבורית, לא בחנייה או בכביש עפר. טענת הסניגור כי מדובר בנסיעה למרחק קצר מאוד לא התבררה, והצדדים לא ביקשו להביא ראיות לעניין העונש. מחד גיסא מובן שספק צריך לפעול לטובת הנאשם, לפיכך אניח כי אכן מדובר בנסיעה קצרה, מאידך גיסא מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה כי לא סביר שמדובר היה בנסיעה למרחק כה קצר כנטען, אותו ניתן לעבור ברגל בחצי דקה.

עיון במסמכים שהוגשו לא תומך בטענה כי מדובר בנסיעה כטענת הסנגור. הנאשם לא טען זאת בהודעותיו בהזדמנויות השונות והסביר כי נסע לתחנת הדלק להביא דלק עבור גנרטור שנתקע. לו היה מדובר בנסיעה כה קצרה כנטען, בוודאי היו מגיעים למקום עובדים אחרים שעבדו עימו ומסבירים את הנסיבות לשוטרים, אך אין ראייה להתנהגות מעין זו.

בנסיבות אלה, אני מוכן לקבל כי אין מדובר בנסיעה ארוכה, שלא הוכחה, אך גם אינני מקבל את טענת הסנגור ואינני סבור כי ניתן להקל עם הנאשם עד כדי המנעות מהטלת עונש בעבודות שירות.

לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

* 21 ימי מאסר בפועל.

עונש מאסר זה ירוצה בעבודות שירות, ביד עזרא ושולמית בכרמיאל, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 31.7.14.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 23.10.14 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

* אני דן את הנאשם לשלושה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה לפי סעיף 10(א), לפקודת התעבורה, או סעיף 67 לפקודת התעבורה.

* אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים.

מניין הפסילה יחל מיום הפסילה עד תום ההליכים, בכפוף לסיום כל פסילה תקפה קודמת.

* בנסיבות, אינני גוזר על הנאשם קנס ואני מורה לו לחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 4,000 להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 30 בספטמבר 30 ספטמבר 2014, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד כנעאנה וב"כ המאשימה עו"ד מנדלוביץ.